

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. B.**
st. přísl. X
zast. advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2022, č. j. OAM-623/ZA-ZA11-LE05-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 9. 2022, č. j. OAM-623/ZA-ZA11-LE05-2022, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Matěje Šedivého.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 9. 2022, č. j. OAM-623/ZA-ZA11-LE05-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 27. 9. 2022, rozhodl, že opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. Žalobce napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť uvedl nové skutečnosti, jež odůvodňují posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu ve věci samé.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 22. 6. 2022. Jeho první žádost ze dne 5. 4. 2022 byla rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 3. 2022, č. j. OAM-42/ZA-ZA11-LE26-2022, zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Ke své žádosti žalobce uvedl, že je Berber, bez náboženského přesvědčení, bez politického přesvědčení. Je svobodný, děti nemá, je zdravý. Jako důvod podání žádosti uvedl, že ho jeho rodina telefonicky informovala o tom, že se na něj domů přišla ptát policie společně s nějakou bezpečnostní službou. Ptali se na něj, je údajně prověřován kvůli ilegální cestě mimo Alžírsko. Návštěva se uskutečnila před dvěma měsíci, takže tyto důvody nemohl sdělit ve své první žádosti o mezinárodní ochranu.
3. Žalovaný do správního spisu založil informace o zemi původu, konkrétně materiál „Alžírsko, Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi“ (dále též jen „Informace o Alžírsku“) ze dne 30. května 2022. Součástí spisu je též informace MZV ČR Alžírsko ze dne 28. 7. 2020.
4. V napadeném rozhodnutí se žalovaný odkázal na řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, jakož i rozhodnutí o této žádosti. Uvedl, že nyní žalobce uvádí zcela odlišné důvody. Ty však žalovaný ve světle shromážděných informací vyhodnotil jako nevěrohodné, a tedy nezakládající novou skutečnost ve smyslu § 11a zákona o azylu. Žalobcem nově tvrzené důvody nemají s důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu žádnou souvislost a nesvědčí ani o hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona. Postih za nelegální opuštění Alžírsko je v případě žadatele, který není politickým oponentem režimu, nebyl nikdy trestně stíhán a není ani spojován s terorismem, krajně nepravděpodobný.
5. Podle žalovaného v Alžírsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tj. od března 2022, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Alžírsko je i nadále tzv. bezpečnou zemí původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.

III. Žaloba

6. Žalobce namítl, že jako nové důvody pro udělení mezinárodní ochrany uvedl novou skutečnost, která se stala těsně před podáním žádosti, kdy byl dle sdělení jeho rodičů poptáván v domovském státě příslušníky tajné služby, což v něm vytvořilo oprávněné obavy o bezpečnost a zdraví. Jak ostatně žalovaný přiznává v napadeném rozhodnutí, trestní zákoník Alžírsko zná skutkovou podstatu trestného činu, zakládajícím se na neoprávněném opuštění Alžírsko. Právě tohoto trestného činu se žalobce dopustil.

7. Žalovaný obavy žalobce bagatelizuje, jeho závěry nejsou dostatečně odůvodněny. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, na podkladě jakých důkazů dospěl právní orgán k závěru, že žalobci nehrozí žádné pronásledování pro uplatnění svobody jeho pohybu. Žalobce rovněž požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

IV. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na napadené rozhodnutí ve věci opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce, jeho obsah reprodukoval. Žalovaný porovnal tvrzení žalobce, která učinil v rámci správního řízení o jeho první žádosti, posoudil je ve světle dostupných informací o situaci v Alžírsku, a dospěl k závěru, že nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany, a to v žádné z jejích forem. V průběhu správního řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by zavdaly příčinu k opětovnému meritornímu posuzování jeho žádosti. Sdělení žalobce svědčí spíše o účelovosti opakovaně podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný k tomu odkázal na rozsudek ze dne 11. 06. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65. Návrhu na přiznání odkladného účinku žalovaný navrhl nevyhovět.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
10. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonné podmínky. Soud totiž musel zrušit napadené rozhodnutí z důvodu, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. K této vadě byl soud povinen přihlížet z úřední povinnosti.
11. Napadené rozhodnutí je rozhodnutím o opakované žádosti [§ 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu] žalobce o mezinárodní ochranu, v terminologii procedurální směrnice tzv. následnou žádostí (čl. 40 procedurální směrnice). V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
12. Pouze při splnění podmínek přípustnosti opakované žádosti podle § 11a zákona o azylu může dojít k meritornímu posouzení této žádosti. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
13. Posouzení opakované žádosti se zpravidla vždy odvíjí od posouzení žádosti předchozí. Skutečnosti zjištěné v řízení o první žádosti tak představují skutkový základ, ať již ve vztahu k tvrzením žadatele o důvodech žádosti o mezinárodní ochranu či ve vztahu ke zjištěným

informacím o zemi původu, k němuž je posouzení opakované (následné) žádosti vztahováno.

14. Pro výsledek řízení v této věci bylo podstatné zjištění, že Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 4. 11. 2022, sp. zn. 34 Az 15/2022-25, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2022, č. j. OAM-42/ZA-ZA11-LE26-2022, jímž byla první žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Soud totiž shledal, že žalovaný aplikoval koncept bezpečné země původu, aniž by řádně doložil splnění příslušných kritérií, že Alžírsko může být za bezpečnou zemi považováno.
15. Za situace, kdy soud zruší rozhodnutí žalovaného o první žádosti žadatele o mezinárodní ochranu a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení, nelze při posouzení rozhodnutí o opakované žádosti téhož žadatele z onoho zrušeného rozhodnutí vycházet. Toto rozhodnutí však představuje podstatný podklad pro posouzení opakované žádosti. Je-li takové rozhodnutí zrušeno, skutkový základ věci není úplný, neboť rozhodnutí o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu podmiňuje rozhodnutí ve věci o jeho opakované žádosti.
16. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 06. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, na nějž odkazoval též žalovaný „§ 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. *res iudicata*, resp. v daném případě *res administrata*. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění obou uvedených podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí...“. S ohledem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2022, sp. zn. 34 Az 15/2022-25, zde aktuálně není pravomocné rozhodnutí, k němuž by ona „přidaná hodnota“ nové žádosti mohla být vztahována a porovnávána.
17. Tato skutečnost, přestože nastala až po vydání napadeného rozhodnutí, je důvodem k jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s.]. Takový postup koresponduje jak s požadavkem čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice na účinný *ex nunc* soudní přezkum rozhodnutí o mezinárodní ochraně, tak s charakterem řízení o opakované (následné) žádosti žadatele o mezinárodní ochranu.
18. V dalším řízení bude žalovaný postupovat podle § 11b odst. 1 zákona o azylu, podle něhož podal-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a byla-li věc vrácena soudem ministerstvu k novému projednání, ministerstvo posoudí opakovanou žádost společně s dosud projednávanou žádostí. O návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhodoval, neboť tento návrh sdílí osud žaloby.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených náklady za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepsí žaloby) a dva režijní paušály po 300 Kč, celkem tedy 6 800 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). K tomu je nutno přičíst částku 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty. Žalovaný, který právo na

náhradu nákladů řízení nemá, je tak povinen zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 4. listopadu 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně